

ปริจเฉทการเขียนรีวิวนสถานที่ท่องเที่ยวในเฟซบุ๊กแฟนเพจ ค น ห ล ง ท า ง

DISCOURSE IN WRITING REVIEWS OF TOURIST ATTRACTIONS
ON KONLONGTANG FACEBOOK FAN PAGEชนากานต์ มีบุญมาก¹ และพัชรารภรณ์ คชินทร์²
Chanakan Meeboonmak¹, and Patcharaporn Kachin²¹ สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
E Mail: S6310789111@pkru.ac.th² สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
E Mail: patcharaporn.k@pkru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเล่าเรื่องในปริจเฉทการเขียนรีวิวนสถานที่ท่องเที่ยว และ 2. เพื่อศึกษาการเชื่อมโยงความในปริจเฉทการเขียนรีวิวนสถานที่ท่องเที่ยวในเฟซบุ๊กแฟนเพจ ค น ห ล ง ท า ง ผู้วิจัยเก็บข้อมูลในเฟซบุ๊กแฟนเพจ ค น ห ล ง ท า ง ระหว่างวันที่ 30 กันยายน 2564 – 31 ตุลาคม 2565 รวมจำนวนทั้งหมด 83 โพสต์ โดยนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ตามประเด็นที่กำหนดไว้

ผลการศึกษตามวัตถุประสงค์พบ 2 ประเด็นหลัก ดังนี้ 1) กลวิธีการเล่าเรื่องในปริจเฉทการเขียนรีวิวนสถานที่ท่องเที่ยว ปรากฏ 2 ประเภท ได้แก่ การเรียงลำดับเวลา พบทั้งสิ้น 14 คำ จำนวน 27 โพสต์ และผู้เขียนเล่าตามประสบการณ์จริง (เรียงลำดับตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น) พบทั้งสิ้น 1 คำ จำนวน 83 โพสต์ 2) การเชื่อมโยงความในปริจเฉทการเขียนรีวิวนสถานที่ท่องเที่ยว ปรากฏ 3 ประเภท ได้แก่ การเชื่อมโยงความด้วยการอ้างถึง พบทั้งสิ้น 11 คำ จำนวน 83 โพสต์ การเชื่อมโยงความโดยการใช้คำเชื่อม พบทั้งสิ้น 31 คำ จำนวน 83 โพสต์ และการเชื่อมโยงความโดยการใช้คำศัพท์ พบทั้งสิ้น 81 คำ จำนวน 83 โพสต์

คำสำคัญ

ปริจเฉท การท่องเที่ยว สื่อออนไลน์ เฟซบุ๊กแฟนเพจ ค น ห ล ง ท า ง

ABSTRACT

The objectives of this research article were 1. to study storytelling strategies in the discourse of tourist attractions review and 2. to study the connection of the discourse of tourist attractions review on “Konlongtang” Facebook fan page. The data were collected from “Konlongtang” Facebook fan page between 30 September 2021 – 31 October 2022, totaling 83 posts, by analyzing all data according to the specified issues.

The results found 2 main issues as follows: 1) The storytelling strategies in the discourse of tourist attractions review ~~writing~~ appeared in 2 types: time order (a total of 14 words, 27 posts were found) and the real experience of the author (sort by events) (a total of 1 word, 83 posts were found). 2) the connection of the discourse of tourist attractions review appeared in 3 types including connection by referring (a total of 11 words, 83 posts were found), connection with connecting words (a total of 31 words, 83 posts were found) and connection using vocabulary (a total of 81 words, 83 posts were found).

Keywords

Discourse, tourism, online media, Konlongtang

ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการสื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์นั้นมีมากมายหลากหลายช่องทาง รวมถึงมีรูปแบบการสื่อที่เอื้อต่อการติดต่อ และประสานงานที่สะดวกรวดเร็วทันใจ เช่น การพูดคุย การสืบค้นข้อมูล การประชาสัมพันธ์ การขายสินค้าการโฆษณา การส่งข้อมูล เป็นต้น (ธีรวิรา แสงอินทร์ 2563, หน้า 377) ด้วยเหตุนี้สื่อสังคมออนไลน์จึงมีบทบาทสำคัญใน การดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคมปัจจุบัน โดยเป็นแหล่งรวมกลุ่มในลักษณะเครือข่ายสังคมเสมือนจริง ซึ่งสะท้อนความสัมพันธ์ทางสังคมทั้งในกลุ่มครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อน หรือผู้คนที่มีความชื่นชอบและสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งเหมือนกัน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า สื่อสังคมออนไลน์มักถูกใช้เป็นการแบ่งปันข้อมูล ใช้เป็นแหล่งติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล หรือแม้แต่ใช้เป็นพื้นที่สาธารณะในการแบ่งปันข้อมูลต่าง ๆ ทั้งเพื่อการศึกษาและความบันเทิงร่วมด้วย (ฮาวิณี เนียมนาค 2561, หน้า 1)

ทั้งนี้แม้ว่าช่องทางในการสื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์จะมีอย่างหลากหลาย เช่น ไลน์ (Line) อินสตาแกรม (Instagram) ทวิตเตอร์ (twitter) ตี๊กตอก (Tiktok) แต่ผลการสำรวจจากเว็บไซต์ We Are Social (<https://wearesocial.com/us/>) ซึ่งเป็นบริษัทที่ให้บริการด้านการบริหารจัดการสื่อสังคมออนไลน์มีการสำรวจข้อมูลและพฤติกรรมการใช้งานดิจิทัลของผู้คนทั่วโลกพบว่า ผู้คนทั่วโลกนิยมใช้สื่อสังคมออนไลน์ประเภทเฟซบุ๊ก (Facebook) มากที่สุดรวมถึงประเทศไทย (We Are Social 2565) โดยเฟซบุ๊กเป็นบริการบนอินเทอร์เน็ตในรูปแบบแพลตฟอร์ม (Platform) ที่ทำให้ผู้ใช้สามารถติดต่อสื่อสาร และร่วมทำกิจกรรมกับผู้ใช้งานคนอื่น ๆ ได้ ไม่ว่าจะเป็นการตั้งประเด็นถามตอบในเรื่องที่สนใจ โพสต์รูปภาพ โพสต์คลิปวิดีโอ เขียนบทความหรือบล็อกแชท (Chat) การสนทนาออนไลน์ เล่นเกมแบบเป็นกลุ่ม (Social Game) และยังสามารถทำกิจกรรมอื่น ๆ ผ่านโปรแกรมเสริม (Applications) ซึ่งแอปพลิเคชันดังกล่าวได้ถูกพัฒนาเข้ามาเพิ่มเติมอยู่เรื่อย ๆ สิ่งที่น่าสนใจที่สุดก็คือ เฟซบุ๊กยังเปิดโอกาสให้ทุกคน ได้พบปะสังสรรค์กันอย่างอิสระ (เยาวภา บุณนาค 2554, หน้า 2) สิ่งที่ทำให้เฟซบุ๊กได้รับความนิยมอย่างรวดเร็ว คือ รูปแบบในการสื่อสารถึงกันระหว่างผู้ใช้ เฟซบุ๊กที่ใช้งานง่าย รวมทั้งรูปแบบในการเผยแพร่ข้อมูลไปยังผู้ใช้เฟซบุ๊กที่มีความเกี่ยวข้องกัน ทำให้ผู้ใช้รู้สึกถึงความสัมพันธ์ที่เป็นธรรมชาติ ทว่าเฟซบุ๊กก็มีข้อจำกัด คือ การสมัครบัญชีเฟซบุ๊กแบบส่วนตัวนั้นสามารถมีเพื่อนได้มากที่สุดเพียง 5,000 คน ดังนั้นหากต้องการเชื่อมต่อกับผู้คนให้ได้มากกว่านั้นจำเป็นต้องใช้เฟซบุ๊กในรูปแบบของการเปิดเป็น “แฟนเพจ” (fan page) (พัทธนันท์ เต็ดแก้ว 2559, หน้า 147)

เฟซบุ๊กแฟนเพจเป็นส่วนหนึ่งของเว็บไซต์เฟซบุ๊ก ซึ่งได้รับความนิยมจากผู้ใช้งานจำนวนมาก เนื่องจากสามารถสื่อสารบนหน้าข่าวใหม่ของผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมายได้ดี เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร และกิจกรรมได้อย่างต่อเนื่องรวดเร็ว เพิ่มแอปพลิเคชันได้หลากหลาย และเจ้าของตราสินค้ายังร่วมสนทนากับผู้บริโภคได้โดยตรง (อรธรรณ บำหยัน 2559, หน้า 38-39) รวมถึงปัจจุบันนิยมใช้เฟซบุ๊กแฟนเพจนำเสนอข้อมูลข่าวสารไปยังผู้อ่านที่มีความสนใจ และผู้ที่ชื่นชอบเรื่องเดียวกันได้อย่างอิสระ เช่น ธุรกิจ อาหาร สุขภาพและการออกกำลังกาย ความงาม และแฟชั่น ไลฟ์สไตล์ และรวมถึงการท่องเที่ยว เป็นต้น

“เพจ คน หล ง ท า ง” เป็นเพจที่นำเสนอเรื่องราวการท่องเที่ยวที่ประทับใจของเจ้าของเพจ โดยเน้นการรีวิวสถานที่ท่องเที่ยวตามจังหวัดต่าง ๆ รวมถึงแนะนำภาพถ่ายสวย ๆ ให้ผู้ติดตามเพจได้รับทราบ ซึ่งคุณแบงก์ วรานนท์ บุญชิต วิทยุคนที่ชื่นชอบการเดินทางท่องเที่ยวเป็นผู้ก่อตั้งเพจขึ้นเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2558 ขณะนั้นใช้ชื่อเพจว่า PCARE Skincare และเมื่อวันที่ 9 เมษายน 2559 เปลี่ยนชื่อเป็น 88 Richer ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น “คน หล ง ท า ง” เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2559 ปัจจุบันมียอดผู้ติดตามทั้งหมด 1.1 ล้านคน (ข้อมูล ณ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2565) ซึ่งเว็บไซต์ POST TODAY (www.posttoday.com/lifestyle) ให้ข้อมูลว่า คุณแบงก์ วรานนท์ บุญชิต กล่าวถึงการก่อตั้งเพจว่า “เพจนี้เริ่มต้นมาจากการไปเที่ยวที่เบตง เป็นการออกทริปแบบจริงจังเน้นไปเที่ยวสถานที่ใหม่ ๆ ที่คนไม่ค่อยนิยม แล้วลองไปใช้ชีวิตกับคนในพื้นที่ ทำให้ได้มุมมองใหม่ ๆ รูปภาพจะเน้นโทนคลื่น ๆ และสบายตา การใช้ภาษาในการรีวิวเรียบง่าย เป็นลักษณะของ การเขียนเล่าประสบการณ์ท่องเที่ยวให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ เล่าเป็นเรื่องราว และใส่อารมณ์ความรู้สึกลงไป โดยมักจะมีความรู้สึกที่เป็นคนในพื้นที่เข้ามาแทรกเสมอ” (POST TODAY, 2560)

จากคำบอกเล่าถึงที่มาของเพจ ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าภาษาที่ใช้ในการถ่ายทอดเรื่องราวการท่องเที่ยวที่ปรากฏในเพจน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่เชื่อมโยงผู้คนจำนวนมากให้มาสนใจเพจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะของการใช้ภาษาในรูปแบบของปริจเฉท โดย คำว่า “ปริจเฉท” มีผู้ให้คำนิยามไว้ เช่น เพียรศิริ วงศ์วิภาณนท์ (2530 หน้า 188) และณัฐพร พานโพธิ์ทอง (2556, หน้า 2-3) กล่าวถึงความหมายของปริจเฉทไว้ว่า “ปริจเฉท” (discourse)

เป็นหน่วยงานภาษาที่นักภาษาศาสตร์โครงสร้างนิยมอธิบายว่า หมายถึง หน่วยที่สูงกว่าประโยค ขณะเดียวกัน นักภาษาศาสตร์หน้าที่นิยมอธิบายว่า หมายถึง ภาษาที่เกิดขึ้นตามบริบทการใช้ ในความหมายของนักโครงสร้างนิยม การวิเคราะห์ปริจเฉทจึงมักสนใจศึกษารูปภาษาที่มีโครงสร้าง มีความเข้าใจอันหนึ่งอันเดียวกัน และมีการเชื่อมโยงภายในปริจเฉท เป็นต้น

จากการศึกษาเพลง ค น ห ล ง ท า ง ดังที่กล่าวในเบื้องต้น สามารถสรุปได้ว่า การสร้างสรรค์เรื่องราวของเพลงมีการนำเสนอเนื้อหาที่หลากหลาย และมีความน่าสนใจ โดยเฉพาะความโดดเด่นของเรื่องปริจเฉทการเขียนรีวิว ซึ่งผู้เขียนต้องมีความพิถีพิถันในการเล่าเรื่องและการเชื่อมโยงความ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการและอารมณ์ร่วมไปด้วย เป็นเทคนิคการถ่ายทอดเรื่องราวผ่านความเป็นภาษาอย่างมีศิลปะ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง ปริจเฉทการเขียนรีวิวสถานที่ท่องเที่ยวในเฟซบุ๊กแฟนเพจ ค น ห ล ง ท า ง แม้มีผู้ศึกษาเรื่องลักษณะดังกล่าวไว้บ้างแล้ว แต่การศึกษา ปริจเฉทการเขียนรีวิวสถานที่ท่องเที่ยวในเฟซบุ๊กแฟนเพจ ค น ห ล ง ท า ง ยังไม่มีผู้ใดศึกษา ทั้งนี้ผลการศึกษาคาดจะทำให้ทราบถึงปริจเฉทการรีวิวสถานที่ท่องเที่ยวที่ปรากฏบน “เพจ ค น ห ล ง ท า ง” และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการทำความเข้าใจในการปริจเฉทแก่ผู้อ่านมากยิ่งขึ้น

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

การศึกษา ปริจเฉทการเขียนรีวิวสถานที่ท่องเที่ยวในเฟซบุ๊กแฟนเพจ ค น ห ล ง ท า ง ผู้วิจัยกำหนดคำถามหลักของการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การเล่าเรื่องในปริจเฉทการเขียนรีวิวสถานที่ท่องเที่ยวในเฟซบุ๊กแฟนเพจ ค น ห ล ง ท า ง มีลักษณะอย่างไร
2. การเชื่อมโยงความในปริจเฉทการเขียนรีวิวสถานที่ท่องเที่ยวในเฟซบุ๊กแฟนเพจ ค น ห ล ง ท า ง มีลักษณะอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

การศึกษา ปริจเฉทการเขียนรีวิวสถานที่ท่องเที่ยวในเฟซบุ๊กแฟนเพจ ค น ห ล ง ท า ง ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษากลวิธีการเล่าเรื่องในปริจเฉทการเขียนรีวิวสถานที่ท่องเที่ยวในเฟซบุ๊กแฟนเพจ ค น ห ล ง ท า ง
2. เพื่อศึกษาการเชื่อมโยงความในปริจเฉทการเขียนรีวิวสถานที่ท่องเที่ยวในเฟซบุ๊กแฟนเพจ ค น ห ล ง ท า ง

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษา ปริจเฉทการเขียนรีวิวสถานที่ท่องเที่ยวในเฟซบุ๊กแฟนเพจ ค น ห ล ง ท า ง ผู้วิจัยกำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. แหล่งข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาลักษณะกลวิธีการปริจเฉทการเขียนรีวิวสถานที่ท่องเที่ยวในเฟซบุ๊กแฟนเพจ ค น ห ล ง ท า ง ระหว่างวันที่ 30 กันยายน 2564 – 31 ตุลาคม 2565 มีจำนวนรวมทั้งหมด 83 โพสต์

2. แนวทางการดำเนินงาน

- 2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นต่อไปนี้

- 2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
- 2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสื่อสังคมออนไลน์
- 2.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปริจเฉท
- 2.1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 รวบรวมข้อมูลลักษณะปริจเฉทการเขียนรีวิวสถานที่ท่องเที่ยวในเฟซบุ๊กแฟนเพจ ค น ห ล ง ท า ง ระหว่างวันที่ 30 กันยายน 2564 – 31 ตุลาคม 2565 มีจำนวนรวมทั้งหมด 83 โพสต์

2.3 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยแยกตามขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดไว้ ดังนี้

2.3.1 กลวิธีการเล่าเรื่องในปริจเฉทการเขียนรีวิวนสถานที่ท่องเที่ยว การเรียงลำดับเวลา และผู้เขียนเล่าตามประสบการณ์จริง (เรียงลำดับตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น)

2.3.2 การเชื่อมโยงความในปริจเฉทการเขียนรีวิวนสถานที่ท่องเที่ยว

2.3.2.1 การเชื่อมโยงความด้วยการอ้างอิง ประกอบด้วย การอ้างอิงโดยใช้คำสรรพนาม และ การอ้างอิงด้วยการชี้เฉพาะ

2.3.2.2 การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประกอบด้วย คำเชื่อมแสดงลำดับเวลาแบบต่อเนื่องกัน คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบเพิ่มเติม คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบขัดแย้ง คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบเป็นเหตุ คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบเป็นผล คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบแสดงจุดมุ่งหมาย คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบต่างต่อนกัน และคำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบเงื่อนไข

2.3.2.3 การเชื่อมโยงความโดยใช้คำศัพท์ ประกอบด้วย การใช้คำสัมพันธ์กัน การกล่าวซ้ำ การใช้คำตรงข้ามกัน และการใช้คำพ้องความหมาย

3. สรุปผลการวิเคราะห์ อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง **ปริจเฉทการเขียนรีวิวนสถานที่ท่องเที่ยวในเฟซบุ๊กแฟนเพจ คน หล ง ทา ง** จำนวนทั้งหมด 83 โพสต์ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเด็นหลัก โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กลวิธีการเล่าเรื่องในปริจเฉทการเขียนรีวิวนสถานที่ท่องเที่ยว เป็นการเล่าเรื่องตามประสบการณ์ของผู้เขียนที่ผู้เขียนพบเห็นจากสถานที่จริง

1.1 การเรียงลำดับเวลา เป็นการดำเนินเรื่องไปตามลำดับของเวลา ซึ่งจะมีการใช้คำบอกเวลาเพื่อเชื่อมโยงเนื้อเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ ผลการวิจัยพบทั้งสิ้น 14 คำ ได้แก่ คำว่า ยามเช้า, สาย ๆ, ในเช้าวันรุ่งขึ้น, ตอนเช้า, คำคืน, ยามค่ำคืน, เช้า, กลางวัน, เย็น, ยามเย็น, ยามพระอาทิตย์ตกดิน, กลางคืน, ยามตะวันตกดิน, ยามราตรี โดยปรากฏรวมจำนวน 27 โพสต์ ดังตัวอย่างเช่น

“ยามเช้ามานั่งจิบกาแฟชมวิว เห็นทุ่งดอกไม้ แล้วสายๆ ก็ไปเดินเล่นกันในสวนสัมผัสกันหน่อยรับรองเลยว่าจะต้องเป็นอะไรที่ชิลล์มากแน่ๆ”

(13 ธันวาคม 2564)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนใช้กลวิธีการเล่าเรื่องไปตามลำดับเวลาที่เกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยเริ่มตั้งแต่เวลา 6 – 8 โมงเช้าโดยประมาณ ซึ่งผู้เขียนใช้คำว่า “ยามเช้า” เพื่อให้ผู้อ่านสัมผัสถึงบรรยากาศสวยงามของธรรมชาติ และบรรยากาศที่เย็นสบายในช่วงเช้า จนกระทั่งถึงช่วงเวลาที่ผ่านไปอีกระยะ ซึ่งผู้เขียนใช้คำว่า “สาย ๆ” เพื่อให้ผู้อ่านสัมผัสถึงบรรยากาศที่มีแสงแดดอุ่น ๆ เป็นช่วงเวลาในการเริ่มทำกิจกรรมเพราะอากาศไม่ร้อนจนเกินไป ซึ่งเป็นการเล่าไปตามลำดับของเวลา ผู้อ่านสามารถติดตามเนื้อเรื่องได้อย่างเข้าใจตามลำดับที่ผู้เขียนกล่าวถึง

1.2 ผู้เขียนเล่าตามประสบการณ์จริง (เรียงลำดับตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น) เป็นการเล่าเรื่องที่ผู้เขียนจะเล่าถึงเหตุการณ์ทั้งหมดที่ตนเองพบเห็น ซึ่งจะรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง และความคิดเห็นทั้งหมดเกี่ยวกับผู้คนและเหตุการณ์ต่าง ๆ มาเขียนเล่าสู่ผู้อ่าน โดยเป็นการนำเสนอผ่านมุมมองของผู้เขียน ซึ่งการเล่าในลักษณะนี้จะปรากฏสรรพนามของผู้เขียน โดยไม่มีคำบอกเวลาอย่างชัดเจน เป็นเพียงการเล่าตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยเพจ คน หล ง ทา ง ปรากฏผู้เขียนเพียงคนเดียว ทำให้ผู้วิจัยพบ การใช้คำสรรพนามที่ปรากฏในวิธีที่ผู้เขียนเล่าตามประสบการณ์จริง (เรียงลำดับตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น) ผลการวิจัยพบทั้งสิ้น 1 คำ คือคำว่า “ผม” โดยปรากฏรวมจำนวน 83 โพสต์ ดังตัวอย่างเช่น

“เบื่อกๆ เหนงๆ อยากจัดทริปเที่ยวแต่ยังไม่รู้จะไปไหนดี ตามผมมาทางนี้เลยครัับ...เพราะผมจะมาแจกแพนเที่ยว ‘ลพบุรี’ ให้กับทุกคนได้ตามรอยกัน!!”

(29 ธันวาคม 2564)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 แทนตัวเองว่า “ผม” ซึ่งถือเป็นตัวละครหลักในเรื่องเพียงตัวเดียว ซึ่งมีทั้งการเขียนเชิญชวนให้ไปยังสถานที่นั้น ๆ รวมไปถึงการเล่าถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ

ที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยว หรือใช้ในการบรรยายสถานที่ท่องเที่ยว นั้น ๆ การเล่าลักษณะนี้ถือว่าการเขียนเล่าจากประสบการณ์ตรงของผู้เขียน โดยการใช้คำสรรพนามแทนตัวเองว่า “ผม” เป็นการใช้คำสรรพนามแทนตัวเองในกรณีที่ผู้เขียนเป็นเพศชาย

2. การเชื่อมโยงความในปริศนาการเขียนรีวิวนสถานที่ท่องเที่ยว เป็นความสัมพันธ์ระหว่างประโยคหนึ่งกับอีกประโยคหนึ่ง และเอกภาพในปริศนานั้นสามารถแสดงได้ด้วยกลไกการเชื่อมโยงความ

2.1 การเชื่อมโยงความด้วยการอ้างถึง เป็นการเชื่อมโยงความด้วยการใช้คำ หรือ วลี เพื่ออ้างถึงคำ หรือ วลี ที่มาข้างหน้า

2.1.1 การอ้างถึงโดยการใช้คำสรรพนาม เป็นการใช้บุรุษสรรพนาม อ้างถึงบุคคล หรือสิ่งของที่กำลังกล่าวถึงไปแล้ว หรือที่กำลังจะกล่าวถึงในประโยคถัดไป ผลการวิจัยพบทั้งสิ้น 5 คำ ได้แก่ คำว่า พวกเรา, เรา, คุณ, มัน, แก โดยปรากฏรวมจำนวน 70 โฟสต์ ดังตัวอย่างเช่น

“เพราะการใช้ชีวิตกลางเมืองกรุง ที่ไม่ว่ามองไปทางไหนก็มีแต่ผู้คน เมืองที่แออัด และตึกสูงมากมาย มันช่างทำให้เรารู้สึกว่า ในแต่ละวัน เรากำลังใช้ชีวิตห่างไกลจากธรรมชาติกันเสียเหลือเกิน...”

(25 มิถุนายน 2565)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า มีการใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 เอกพจน์ คำว่า “มัน” ซึ่งจะใช้อ้างถึงเมืองที่แออัด และตึกสูง ซึ่งผู้เขียนบรรยายถึงการใช้ชีวิตในเมืองกรุงที่พบเห็นเพียงแต่อาคาร บ้านช่อง ที่สูงเสียดฟ้า เมืองแห่งความแออัดวุ่นวาย ทำให้หวนนึกถึงบรรยากาศของธรรมชาติ และมีการใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 พหูพจน์ คำว่า “เรา” จะอ้างถึงตัวผู้เขียน ทั้งนี้คำสรรพนามดังกล่าวสามารถอ้างถึงตัวผู้เขียนได้ทั้งเพศหญิงและเพศชายแล้วนั้นยังสามารถอ้างถึงผู้ที่ร่วมเดินทางไปพร้อมกับผู้เขียน ซึ่งการใช้คำว่า “เรา” ในครั้งนี้ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านได้รู้สึกเสมือนเดินทางร่วมไปกับผู้เขียนด้วย

2.1.2 การอ้างถึงด้วยการชี้เฉพาะ เป็นการใช้อำนาจกำหนดหรือการกระยะระหว่างตัวผู้พูดกับสิ่งที่กำลังกล่าวถึง และระยะทางในการอ้างถึงบุคคล เวลา หรือสิ่งของ ผลการวิจัยพบทั้งสิ้น 11 คำ ได้แก่ คำว่า แลนด์มาร์ค, ที่นี่, บริเวณ, แห่งนี้, ช่วงเวลานี้, ช่วงเวลา, ช่วงเวลาเหล่านั้น, วันนี้, ครึ่งนี้, เหล่านี้, เหล่านั้น โดยปรากฏรวมจำนวน 65 โฟสต์ ดังตัวอย่างเช่น

“เมื่อ ‘สี่ชมพู’ ไม่ใช่ชื่อสี่ แต่คือ ‘อำเภอ’ แห่งหนึ่ง ที่เป็นแลนด์มาร์คตั้งอยู่ใน จ.ขอนแก่น!!!”

(7 กันยายน 2564)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า เป็นการเขียนรีวิวนสถานที่ อำเภอสี่ชมพู ของจังหวัดขอนแก่น ที่มีการตั้งชื่ออำเภอแปลกใหม่ มีการอ้างอิงถึงอำเภอสี่ชมพู ที่อยู่ในจังหวัดขอนแก่น ด้วยการชี้เฉพาะว่า “แลนด์มาร์ค” ซึ่งคำว่า แลนด์มาร์ค ในที่นี้มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Landmark หมายถึง เครื่องหมายสำคัญสถานที่สำคัญจุดเด่นหรือจุดสังเกตที่เห็นได้ง่าย ทั้งนี้เพื่ออธิบายอำเภอสี่ชมพู ที่มีชื่อโดดเด่น ของจังหวัดขอนแก่น

2.2 การเชื่อมโยงความโดยการใช้คำเชื่อม เป็นคำที่ทำหน้าที่เชื่อมคำกับคำ เชื่อมประโยคกับประโยค เชื่อมข้อความกับข้อความ หรือข้อความให้สละสลวย โดยอาจอยู่ในรูปของคำ วลี หรือประโยคก็ได้

2.2.1 คำเชื่อมแสดงลำดับเวลาแบบต่อเนื่องกัน เป็นคำที่แสดงความสัมพันธ์ของเวลากับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประโยค ผลการวิจัยพบทั้งสิ้น 10 คำ ได้แก่ คำว่า เมื่อ, จึง, จน, แล้ว, ก่อนจะ, ก่อนหน้า, แต่ก่อน, พร้อมกับ, สักพัก, เมื่อ...ก็ โดยปรากฏรวมจำนวน 83 โฟสต์ ดังตัวอย่างเช่น

“กลับมาอีกครั้งกับรีวิวนโซนภาคอีสานของ ค น ห ล ง ท า ง หลังจากที่ผมไปเยือนจังหวัดอื่นๆ ก่อนหน้านี้และในครั้งนี้ ก็ถึงคิวของ ‘จังหวัดร้อยเอ็ด’ กันแล้ววว”

(14 ตุลาคม 2564)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนใช้คำเชื่อมแสดงลำดับเวลา ในการแสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนกับเหตุการณ์ที่ตามมาทีหลัง คำว่า “ก่อนหน้า” ในที่นี้ผู้เขียนต้องการใช้อธิบายเหตุการณ์แรกว่า ผู้เขียนได้เดินทางไปยังสถานที่อื่น ๆ จังหวัดอื่น ๆ มากมาย ซึ่งเชื่อมโยงกับเหตุการณ์หลังว่า ในครั้งนี้ก็ได้มีโอกาสมาเยือนที่จังหวัดร้อยเอ็ด

2.2.2 คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบเพิ่มเติม เป็นคำที่แสดงความสัมพันธ์เพื่อแสดงข้อมูลเพิ่มเติม จากข้อมูลที่มีอยู่ของเรื่องราวหรือเหตุการณ์ ผลการวิจัยพบทั้งสิ้น 5 คำ ได้แก่ คำว่า กับ, และ, หรือ, รวมทั้ง, นอกจากนี้ โดยปรากฏรวมจำนวน 83 โพสต์ ดังตัวอย่างเช่น

“แล้วในทริปนี้ เราจะมุ่งหน้าสู่ภาคเหนือกันครับ โดยเราจะไปพักผ่อนกันที่ ‘ภูลังกา’ จ.พะเยา กับที่พักที่เพิ่งเปิดใหม่ ‘Phu Lang Car’ ในสไตล์รถบ้านสวยๆ เหมือนกับที่เราเห็นตาม IG ของฝรั่งกันเลยละครับบบ” (8 ตุลาคม 2564)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนใช้คำแสดงข้อมูลเพิ่มเติมจากข้อมูลเดิมที่มีอยู่ โดยข้อมูลเดิม คือ “แล้วในทริปนี้ เราจะมุ่งหน้าสู่ภาคเหนือกันครับ โดยเราจะไปพักผ่อนกันที่ ‘ภูลังกา’ จ.พะเยา” จะเห็นได้ว่าผู้เขียนมีการอธิบายถึงการเดินทางไปพักผ่อนที่จังหวัดพะเยา ผู้เขียนได้อธิบายข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับที่พักเปิดใหม่ว่า “ที่พักที่เพิ่งเปิดใหม่ ‘Phu Lang Car’ ในสไตล์รถบ้านสวย ๆ” โดยมีคำว่า “กับ” เชื่อมระหว่างประโยค

2.2.3 คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบขัดแย้ง เป็นคำเชื่อมที่ทำหน้าที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ผลการวิจัยพบทั้งสิ้น 6 คำ ได้แก่ คำว่า แม่, แต่, แม่แต่, ทั้งที่, แต่ถ้า, แต่ก็ โดยปรากฏรวมจำนวน 83 โพสต์ ดังตัวอย่างเช่น

“ด้วยวัฒนธรรม ธรรมชาติ หรือแม่แต่คาเฟ่ชิคๆที่ผมรวมมิตรมาให้กันอย่างจุใจในริวนี้ ซึ่งมีสถานที่ที่หลากหลายแนว ในหลายๆ อำเภอถ้าอยากจะมาเจอประสบการณ์เด็ดๆ แบบนี้กันละก็รีบตามผมมากันเลยครีบบบบ”

(14 ตุลาคม 2564)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนใช้คำแสดงความสัมพันธ์ที่ไม่คล้อยตามไปในทิศทางเดียวกัน โดยประโยคแรกผู้เขียนใช้การตั้งคำถามว่า “ด้วยวัฒนธรรม ธรรมชาติ” แต่ประโยคถัดไปมีความขัดแย้งกันว่า “หรือแม่แต่คาเฟ่ ชิค ๆ ที่ผมรวมมิตรมาให้กันอย่างจุใจในริวนี้” จะเห็นได้ว่าประโยคทั้งสองไม่ได้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพราะวัฒนธรรม ธรรมชาติ และคาเฟ่ จัดอยู่คนละหมวดกัน โดยมีคำว่า “แม่แต่” เป็นคำเชื่อม

2.2.4 คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบเป็นเหตุ เป็นคำที่แสดงเหตุ โดยที่เนื้อความที่ปรากฏก่อน คำเชื่อมเป็นเหตุ และเนื้อความที่ปรากฏหลังเป็นผล ผลการวิจัยพบทั้งสิ้น 3 คำ ได้แก่ คำว่า เพราะ, ก็เพราะ, เนื่องจาก โดยปรากฏรวมจำนวน 77 โพสต์ ดังตัวอย่างเช่น

“ไม่จำเป็นต้องไปเที่ยวในที่ที่ดังๆ และใครๆ ก็ไปกัน เพราะบางครั้ง ของดีอาจจะอยู่ใกล้ตัวกว่าที่คิดก็ได้ นะครับ”

(7 กันยายน 2564)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนใช้คำแสดงเหตุในประโยคแรกว่า “ไม่จำเป็นต้องไปเที่ยวในที่ที่ดังๆ และใครๆ ก็ไปกัน” และให้ประโยคที่สองในการสนับสนุนประโยคแรกว่า “บางครั้ง ของดีอาจจะอยู่ใกล้ตัวกว่าที่คิดก็ได้ นะครับ” โดยมีคำว่า “เพราะ” เป็นคำเชื่อม

2.2.5 คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบเป็นผล เป็นคำที่แสดงผลโดยมีเนื้อความที่ปรากฏด้านหน้า คำเชื่อมและหลังคำเชื่อมเป็นผล ผลการวิจัยพบทั้งสิ้น 3 คำ ได้แก่ คำว่า จน, จึง, ทำให้ โดยปรากฏรวมจำนวน 43 โพสต์ ดังตัวอย่างเช่น

“เมื่อทุกสถานที่ล้วนมีเรื่องราว และมีความน่าสนใจในแบบของตัวเองทุกครั้งที่ได้ออกเดินทาง เราจึงได้สัมผัสบรรยากาศและควมมีเสน่ห์ ในแต่ละสถานที่ที่ไม่เคยเหมือนกันเลยเสมอ...”

(10 มกราคม 2565)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนใช้คำแสดงผลทั้งสองประโยค โดยประโยคแรก “เมื่อทุกสถานที่ล้วนมีเรื่องราว และมีความน่าสนใจในแบบของตัวเองทุกครั้งที่ได้ออกเดินทาง” และประโยคที่สอง “ได้สัมผัสบรรยากาศและควมมีเสน่ห์ ในแต่ละสถานที่ที่ไม่เคยเหมือนกันเลยเสมอ” โดยมีคำว่า “จึง” เป็นคำเชื่อม โดยทั้งสองประโยคจะสนับสนุนซึ่งกันและกัน

2.2.6 คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบแสดงจุดมุ่งหมาย เป็นคำที่แสดงความมุ่งหมายปรากฏในประโยคนำมาก่อน ผลการวิจัยพบทั้งสิ้น 1 คำ ได้แก่ คำว่า เพื่อ โดยปรากฏรวมจำนวน 24 โพสต์ ดังตัวอย่างเช่น

“#เทศกาลโคมแสนดวง ที่จัดขึ้นเพื่อถวายเป็นพุทธบูชาต่อองค์พระธาตุเจ้าหริภุญชัย และเพื่อเคารพสักการะพระนางจามเทวีปฐมกษัตริย์แห่งเมืองลำพูนนั่นเองครับ”

(10 กันยายน 2564)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนใช้คำแสดงความสัมพันธ์แบบแสดงจุดมุ่งหมาย คำว่า “เพื่อ” มาเชื่อมระหว่างประโยคแรกและประโยคที่สอง ทำให้ผู้อ่านเข้าใจบริบทได้ดียิ่งขึ้นว่า เทศกาลโคมแสนดวง จัดขึ้นเพื่อเป็นการถวายพุทธบูชา และสักการะพระนางจามเทวี

2.2.7 คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบต่างต่อกัน เป็นคำที่แสดงความแตกต่างในการให้รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในสถานที่เดียวกัน ผลการวิจัยพบทั้งสิ้น 2 คำ ได้แก่ คำว่า ส่วน, สำหรับ โดยปรากฏรวมจำนวน 68 โพสต์ ดังตัวอย่างเช่น

“แลนด์มาร์คแห่งใหม่ของเชียงใหม่ในโซนสันป่าตอง ในส่วนของเมนูเครื่องดื่ม และเบเกอรี่ก็อร่อยรสชาติละมุนถูกปาก บอกเลยว่ารีบมาเช็คอนกันให้ไวเพราะวิวสวย บรรยากาศดี ได้สัมผัสธรรมชาติกันอย่างใกล้ชิดเลยละครับ.”

(2 ธันวาคม 2564)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนใช้คำแสดงความสัมพันธ์แบบต่างต่อกัน เพื่อบรรยายรายละเอียดเกี่ยวกับภาพเหตุการณ์ที่ปรากฏในสถานที่เดียวกัน คือ แลนด์มาร์คแห่งใหม่ของเชียงใหม่ว่า อาหารอร่อย บรรยากาศดี ซึ่งเป็นการแสดงว่าข้อความที่ตามมาเป็นส่วนเรื่องที่แยกออกมาจากข้อความที่ปรากฏด้านหน้า โดยข้อความที่ตามมานั้นจะเป็นการกล่าวถึงเมนูเครื่องดื่มและเบเกอรี่ และจะมีคำว่า “ส่วน” เป็นคำเชื่อม

2.2.8 คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบเงื่อนไข เป็นคำที่แสดงเงื่อนไขระหว่างประโยคหนึ่งที่น่ามาก่อน กับประโยคที่ตามมา โดยประโยคหนึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อประโยคหนึ่งได้เกิดขึ้นแล้ว ผลการวิจัยพบทั้งสิ้น 1 คำ ได้แก่ คำว่า หาก โดยปรากฏรวมจำนวน 24 โพสต์ ดังตัวอย่างเช่น

“หากการพักผ่อนของคุณ คือการได้มาอยู่ที่ไหนสักแห่งซึ่งเป็นที่ทำให้รู้สึกสบายใจ ผมว่าที่พักเล็กๆ แห่งนี้น่าจะเป็นอะไรที่ทำให้หลายๆ คน รู้สึกแบบนั้นแน่ๆ”

(25 ตุลาคม 2564)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนใช้คำแสดงความสัมพันธ์แบบเงื่อนไข ในบริบทนี้ผู้เขียนนำคำว่า “หาก” ขึ้นต้นประโยคเพื่อต้องการสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจว่า การพักผ่อนของคนเรามีหลากหลายรูปแบบ แต่ถ้าหากการพักผ่อนของผู้อ่าน คือการได้มาอยู่ในที่ที่ทำให้รู้สึกสบายใจ ก็แนะนำให้เข้าพักที่นี่

2.3 การเชื่อมโยงความโดยการใช้คำศัพท์ เป็นการเชื่อมโยงความด้วยการใช้คำศัพท์ที่มีความหมายสัมพันธ์กันในรูปแบบต่าง ๆ ระหว่างประโยค หรือข้อความที่น่ามาก่อน กับประโยคหรือข้อความที่ตามมา

2.3.1 การใช้คำสัมพันธ์กัน เป็นคำที่มีความหมายอยู่ในกลุ่มเดียวกัน หรือประเภทเดียวกัน และต้องปรากฏอยู่ในบริบทหรือข้อความเดียวกัน ผลการวิจัยพบทั้งสิ้น 67 คำ ได้แก่ ปลายฝนต้นหนาว, ความชุ่มฉ่ำของสายฝน, ความเขียวขจีของป่าไม้, ลมหนาวที่พัดมาเบา ๆ, ความสดชื่นของผืนป่า, พุงนาที่เขียวขจี, สายหมอก, ทิวเขา, นักเดินทางสายผจญภัย, การเดินเท้าตามเส้นทางธรรมชาติ, น้ำตก, การล่องแก่ง, ล่องแพไม้ไผ่, จุดกางเต็นท์, แคมป์ปิ้ง, วิวป่าเขา, ทะเลหมอก, ประเพณีี่เป็ง, โคมล้านนา, คำคืน, แสงไฟ, สว่างไสว, ลมหนาว, ยอดเขาสูง, ป่าสน, ต้นไม้สูงใหญ่, ห้องพัก, วิลล่าหลังใหญ่, ห้องพักโซนรถบ้าน, ห้องพักโซนอาคาร, หน้าหนาว, หิมะ, ผืนป่า, ลมพัด, ลำธาร, นกร้อง, สายมู, อิมบูนู, อิมวาสนา, คิดเงินได้เงิน, คิดทองได้ทอง, ซัมเมอร์, สายลม, แสงแดด, ริมทะเล, เสียงคลื่น, เสียงลมทะเล, ทะเล, ท้องฟ้า, เตรียมล่อง, เตรียมพรอพ, มุมถ่ายภาพ, ท้องทะเล, สายฝนชุ่มฉ่ำ, อากาศเย็นสบาย, หมอกหน้าฝน, Green Season, เมืองกรุง, เมืองที่แออัด, ธรรมชาติ, ป่าสน, ทิวเขา, สายหมอก, ฟ้า, ไหมหมอก, และผิวน้ำ โดยปรากฏรวมจำนวน 83 โพสต์ ดังตัวอย่างเช่น

“ฤดูกาลไหนจะน่าเที่ยวไปกว่า ‘ช่วงปลายฝนต้นหนาว’ ที่มีทั้งความชุ่มฉ่ำของสายฝน ความเขียวขจีของป่าไม้ ลมหนาวที่พัดมาเบาๆ พอให้สบายตัว และยังมีทะเลหมอกที่พร้อมจะออกมาทักทายเราเสมอ...ผมคนหนึ่งเลยครับ ที่ชอบช่วงเวลานี้มากๆ เพราะเหมาะกับการเดินทางไปสัมผัสธรรมชาติเป็นที่สุด”

(8 ตุลาคม 2564)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนใช้คำสัมผัสกัน ได้แก่คำว่า ปลายฝนต้นหนาว ความชุ่มฉ่ำของสายฝน ความเขียวขจีของป่าไม้ ลมหนาวที่พัดมาเบา ๆ และทะเลหมอก เป็นการบรรยายข้อความที่กล่าวถึงบรรยากาศในช่วงหน้าหนาว ที่จะสามารถพบเห็นความเขียวขจีของป่าไม้ เพราะได้รับความชุ่มฉ่ำจากสายฝน สัมผัสกับทะเลหมอก และสายลมหนาวที่พัดมาต่อเนื่องเบา ๆ ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการและรู้สึกคล้อยตามร่วมไปกับผู้เขียน

2.3.2 การกล่าวซ้ำ เป็นคำที่นำกลับมากล่าวถึงซ้ำอีกครั้งเพื่อแสดงให้ผู้อ่านรู้ว่าผู้เขียนยังกล่าวถึงเรื่องเดิมอยู่ ผลการวิจัยพบทั้งสิ้น 8 คำ ได้แก่ บ้านทะเลหมอก, ผาข้างน้อย, แม่แดง, ประเพณีผีเป้ง, Kiri Kiri Café, ปันนาบุรี, บางเสร่, และหุบเหววังบาดาล โดยปรากฏรวมจำนวน 8 โปสต์ ดังตัวอย่างเช่น

“แล้วในทริปนี้ ผมจะพาทุกคนไปที่ ‘แม่แดง’ เส้นทางท่องเที่ยวในฝันของนักเดินทางสายผจญภัย หากใครมาเยือนเชียงใหม่ แล้วอยากไปลองเล่นกิจกรรมสนุกๆ มันส์ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเดินเท้าตามเส้นทางธรรมชาติที่เขื่อนน้ำตกร การล่องแก่ง ล่องแพไม้ไผ่ หรือจะไปหาจุดกางเต็นท์ ชวนกันมาแคมป์ปิ้งกับวิวป่าเขา และทะเลหมอกสุดเด็ด รับรองว่ามาที่แม่แดงไม่มีผิดหวังเลยละครับบบบ”

(3 พฤศจิกายน 2564)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนใช้การกล่าวซ้ำคำเดิม ได้แก่คำว่า “แม่แดง” ซึ่งแม่แดง เป็นอำเภอหนึ่งที่ตั้งอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านทราบว่าผู้เขียนยังกล่าวถึงสถานที่เดิมอยู่ และเป็นการเน้นย้ำชื่อของสถานที่ท่องเที่ยวทำให้ผู้อ่านจดจำได้มากยิ่งขึ้น

2.3.3 การใช้คำตรงข้ามกัน เป็นคำที่มีความหมายตรงข้ามซึ่งกันและกัน ซึ่งคำดังกล่าวจะมีความหมายแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ผู้เขียนจะใช้คำแย้งความหมาย เพื่อให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพเกี่ยวกับความแตกต่างของสิ่ง 2 สิ่งได้อย่างชัดเจน ผลการวิจัยพบทั้งสิ้น 2 คำ ได้แก่ โบราณ และทันสมัย โดยปรากฏรวมจำนวน 2 โปสต์ ดังตัวอย่างเช่น

“เมืองแห่งอารยธรรมขอมโบราณ สถานที่ท่องเที่ยวที่ผสมผสานความทันสมัย”

(5 พฤศจิกายน 2564)

จากตัวอย่างข้างต้น มีการใช้คำที่มีความหมายตรงกันข้าม ได้แก่คำว่า “โบราณ” และ “ทันสมัย” ซึ่งคำดังกล่าวจะมีความหมายแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ซึ่งคำว่า “โบราณ” หมายถึง มีมาแต่ช้านาน เก่าแก่มาก ๆ และคำว่า “ทันสมัย” หมายถึง ตามสมัยนิยม สมัยใหม่ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างคำสองคำนี้ได้ชัดเจน

2.3.4 การใช้คำพ้องความหมาย เป็นคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกันแต่ไม่ได้ทำหน้าที่สื่อความหมายเหมือนกันทุกอย่าง ผลการวิจัยพบทั้งสิ้น 4 คำ ได้แก่ ป่า, โพร, สายน้ำ, และลำธาร โดยปรากฏรวมจำนวน 27 โปสต์ ดังตัวอย่างเช่น

“ทริปนี้สายลุยต้องถูกใจ! แคมป์กลางป่าโพร ฟินไปกับธรรมชาติรอบตัว”

(18 กรกฎาคม 2565)

จากตัวอย่างข้างต้น มีการใช้คำพ้องความหมาย คือคำว่า “ป่า” และ “โพร” ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายเหมือนกัน คือ ป่า ซึ่งเป็นการใช้คำที่ทำให้ดูมีความหลากหลายมากขึ้น และเกิดความไพเราะในด้านของวาทศิลป์มากขึ้นนั่นเอง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ปริจเฉทการเขียนรีวิวนิสถานที่ท่องเที่ยวในเฟซบุ๊กแฟนเพจ คนหลง ทาง อภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์พบว่า กลวิธีการเล่าเรื่องในปริจเฉทการเขียนรีวิวนิสถานที่ท่องเที่ยว พบทั้งหมด 2 ประเภท ดังนี้ 1) การเรียงลำดับเวลา พบจำนวนมากที่สุด 14 คำ และ 2) ผู้เขียนเล่าตามประสบการณ์จริง (เรียงลำดับตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น) พบน้อยที่สุด จำนวน 1 คำ คือคำว่า “ผม”

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์พบว่า การเชื่อมโยงความในปริจเฉทการเขียนรีวิวนิสถานที่ท่องเที่ยว ผู้วิจัยศึกษาการเชื่อมโยงความ 3 ประเภท ได้แก่

1. การเชื่อมโยงความด้วยการอ้างอิง ผลการศึกษาพบทั้งหมด 2 ประเภท เรียงจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ 1) การอ้างอิงด้วยการชี้เฉพาะ พบมากที่สุด 11 คำ ประกอบด้วยการอ้างอิงเวลา พบมากที่สุด 5 คำ การอ้างอิงสถานที่ รองลงมา 4 คำ การอ้างอิงสิ่งของ พบน้อยที่สุด 2 คำ และ 2) การอ้างอิงโดยการใช้คำสรรพนาม พบน้อยที่สุด 5 คำ ประกอบด้วยอ้างอิงสรรพนามบุรุษที่ 1 พหูพจน์ และสรรพนามบุรุษที่ 3 เอกพจน์มากที่สุด และพบสรรพนามบุรุษที่ 2 น้อยที่สุด

2. การเชื่อมโยงความโดยการใช้คำเชื่อม ผลการศึกษาพบทั้งหมด 8 ประเภท เรียงจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ 1) คำเชื่อมแสดงลำดับเวลาแบบต่อเนื่องกัน พบมากที่สุดทั้งสิ้น 8 คำ 2) คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบขัดแย้ง พบทั้งสิ้น 6 คำ 3) คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบเพิ่มเติม จำนวน 5 คำ 4) คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบเป็นเหตุ พบทั้งสิ้น 3 คำ 5) คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบเป็นผล พบทั้งสิ้น 3 คำ 6) คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบต่างต่อนกัน พบทั้งสิ้น 2 คำ และที่พบน้อยที่สุด คือ 7) คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบแสดงจุดมุ่งหมาย พบทั้งสิ้น 1 คำ และ 8) คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบเงื่อนไข พบทั้งสิ้น 1 คำ

3. การเชื่อมโยงความโดยการใช้คำศัพท์ โดยพบการเชื่อมโยงความโดยการใช้คำศัพท์ ผลการศึกษาพบทั้งหมด 4 ประเภท เรียงจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ 1) การใช้คำสัมพันธ์กัน พบมากที่สุด 67 คำ 2) การกล่าวซ้ำ พบทั้งสิ้น 8 คำ 3) การใช้คำพ้องความหมาย พบทั้งสิ้น 4 คำ และที่พบน้อยที่สุดคือ 4) การใช้คำตรงข้ามกัน พบทั้งสิ้น 1 คำ

ผู้วิจัยพบว่า การแสดงความสัมพันธ์ของปริจเฉท ทั้งในระดับข้อความและในระดับประโยค มีความสอดคล้องกัน คือพบว่า ความสัมพันธ์ในระดับข้อความนั้น มีการใช้คำบอกเวลาที่เป็นแกนในการดำเนินเรื่อง ตั้งแต่ต้นจนจบ และความสัมพันธ์ในระดับประโยคนั้นมีการใช้คำเชื่อมแสดงลำดับเวลามากกว่าการใช้คำเชื่อมชนิดอื่น ๆ

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสังเกตพบว่า เพจ คนหลง ทาง มีกลวิธีการเล่าเรื่องในปริจเฉทการเขียนรีวิวนิสถานที่ท่องเที่ยว ในประเด็นการเรียงลำดับเวลามากที่สุด เนื่องจากผู้เขียนเน้นเล่าเรื่องต่าง ๆ ไปตามลำดับเวลา ใช้คำบอกเวลาเป็นตัวกลางในการดำเนินเรื่อง ผู้เขียนจะเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ไปตามลำดับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละสถานที่ และในประเด็นผู้เขียนเล่าตามประสบการณ์จริง (เรียงลำดับตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น) พบน้อยที่สุด เนื่องจากเพจ คนหลง ทาง ปรากฏผู้เขียนเพียงคนเดียว ทำให้ผู้วิจัยพบการใช้คำสรรพนามที่ปรากฏเพียงคำเดียวเท่านั้น ทั้งนี้ผู้วิจัยพบว่า การอ้างอิงโดยการใช้คำสรรพนาม พบการใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 พหูพจน์ และสรรพนามบุรุษที่ 3 เอกพจน์มากกว่า สรรพนามบุรุษที่ 2 เนื่องจาก เพจ คนหลง ทาง ปรากฏผู้เขียนเพียงคนเดียว ผู้เขียนจึงใช้คำสรรพนามแทนตนเอง และบุคคลที่ติดตามหรือร่วมเดินทางไปกับผู้เขียนในครั้งนั้นด้วย และผู้เขียนใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 3 ในการอ้างอิงสิ่งต่าง ๆ ทั้งมีชีวิตและไม่มีชีวิตที่ผู้เขียนพบเจอตลอดการเดินทาง สุดท้ายผู้วิจัยยังพบว่า กลวิธีการเล่าเรื่องในปริจเฉทการเขียนรีวิวนิสถานที่ท่องเที่ยวในประเด็นการเรียงลำดับเวลา และการเชื่อมโยงความโดยการใช้คำเชื่อม โดยคำเชื่อมแสดงลำดับเวลาแบบต่อเนื่องกัน มีความสอดคล้องกัน เนื่องจากผู้เขียนใช้ คำบอกเวลาเป็นแกนดำเนินเรื่อง และใช้คำเชื่อมแสดงลำดับเวลา ในการเชื่อมประโยค

ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลจากการวิจัยเรื่อง ปริจเฉทการเขียนรีวิวกานที่ท่องเที่ยวในเฟซบุ๊กแฟนเพจ คนหลงทาง ทำให้ผู้ที่มีความสนใจในการศึกษาปริจเฉท สามารถเข้าใจเกี่ยวกับการกลวิธีการเล่าเรื่อง และการเชื่อมโยงความในปริจเฉทได้ดียิ่งขึ้น

7.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

7.2.1 ศึกษาปริจเฉทประเภทอื่น ๆ เช่น ปริจเฉทการสัมภาษณ์ ปริจเฉทการถาม ปริจเฉทวิเคราะห์

7.2.2 ศึกษาปริจเฉทในสื่ออื่น ๆ ซึ่งอาจมีแนวความคิดหรือสร้างสรรค์งานเขียนที่มีความแตกต่างกัน มาศึกษาเปรียบเทียบเพื่อให้เข้าใจถึงการปริจเฉทมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- ณัฐพร พานโพธิ์ทอง. (2566). วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ตามแนวภาษาศาสตร์ : แนวคิดและการนำมาศึกษาวาทกรรมในภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธาวินี เนียมนาค. (2561). การศึกษาการสร้างสรรค์เนื้อหาเชิงท่องเที่ยวประเภทคู่รัก ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เฟซบุ๊กแฟนเพจ กรณีศึกษา: Facebook Fanpage ไปกันนะ. นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.[ออนไลน์], เข้าถึงจาก: <http://dspace.bu.ac.th/handle/123456789/4121>. (2565, 14 ธันวาคม).
- จีรวรา แสงอินทร์. (2563). กลวิธีการใช้ภาษาพูดหัวข่าวออนไลน์. *Journal of the faculty of Arts, Silpakorn University*. 41(2), (หน้า 170-186). [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก: <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/jasu/article/download/228756/157916/>. (2565, 14 ธันวาคม).
- พัทธนันท์ เด็ดแก้ว. (2559). ภาษาและรูปแบบการสื่อสารของแฟนเพจ “ทุนหัวของบ่าว. วารสาร บริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ และการสื่อสาร. 11(2), (หน้า 147-159). [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก: <https://so02.tci-thaijo.org>. (2565, 15 ธันวาคม).
- เพียรศิริ วงศ์วิภาณนที. (2530). ปริจเฉทแนวใหม่. *วารสารภาษาและวรรณคดีไทย*. 9(1), 257-263. [ออนไลน์] เข้าถึง จาก: <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/THlanglit/article/view/249085/171392>. (2565, 12 พฤศจิกายน)
- เยาวภา บุนนาค. (2554). การสื่อสารอย่างไม่เป็นทางการผ่านเฟซบุ๊กของพนักงานบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทยจำกัด. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก: <https://www.car.chula.ac.th/display7.php?bib=b1931102>. (2565, 15 ธันวาคม).
- วรานนท์ บุญชิต. (2558). *คน หล ง ท ำ ง*. [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก <https://www.facebook.com/Lost.Somewhere.Together>. (2565, 12 พฤศจิกายน).
- อรรถธรณ บายัน. (2559). ประสิทธิภาพการสื่อสารของแฟนเพจรีวิวภาพยนตร์บนสื่อเฟซบุ๊ก. ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก: <https://www.car.chula.ac.th/display7.php?bib=b2156307>. (2565, 14 ธันวาคม).
- POST TODAY. (2017). *นักเดินทางผู้นำหลงไหล ‘คน หล ง ท ำ ง’*. [on line]. Access: <https://www.posttoday.com/lifestyle/500821>. (2022, 21 December).
- We Are Social. (2022). *THE GLOBAL STATE OF DIGITAL IN JULY 2022 | PART TWO*. [online]. Access: <https://wearesocial.com/us/blog/2022/07/the-global-state-of-digital-in-july-2022-part-two/?fbclid=IwAR1lu6tVf0YfG7TF6OaOp0ydidbifijS01HA-3HNtPav6Fpp3U3j1rZlTe6M>. (2022, 15 December).